

Lemmy obiskuje tečaj agility

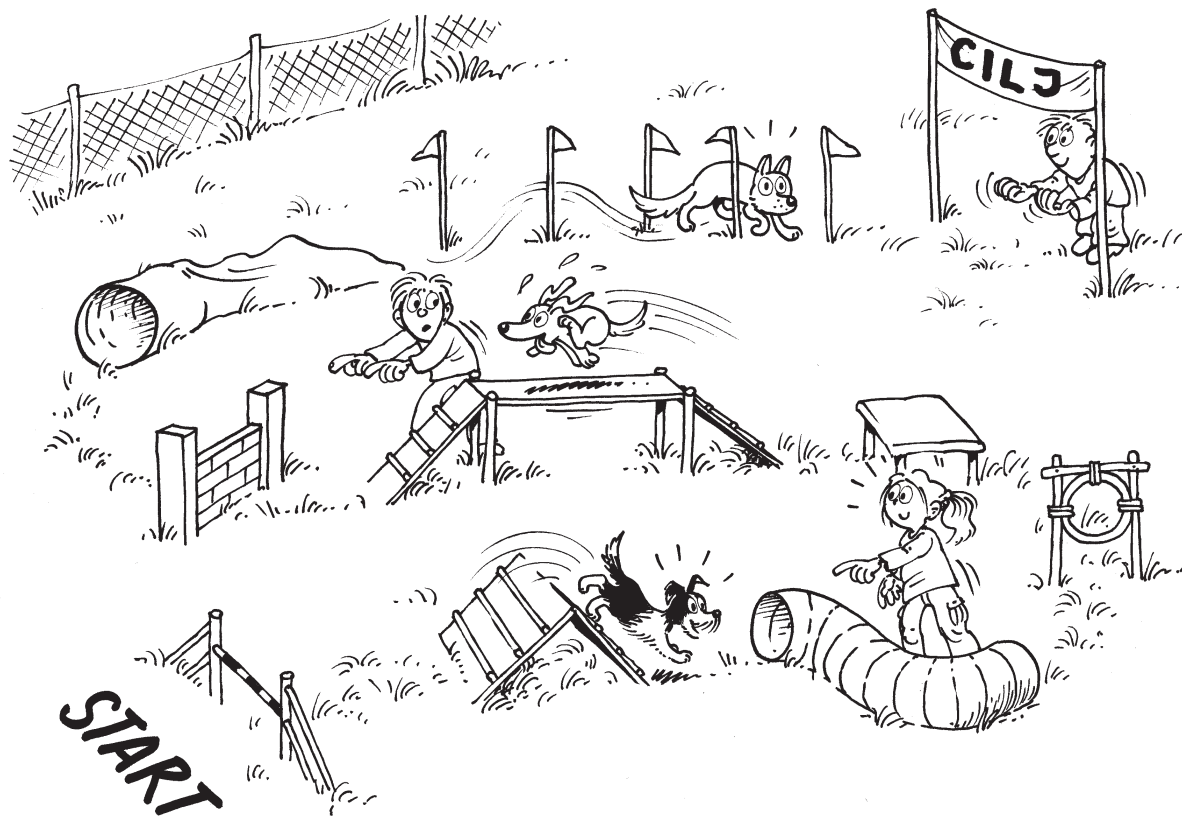
Malo pred novoletnimi prazniki je Lemmy končal tečaj poslušnosti in svoje znanje potrdil na izpitu. Njegovo priznanje o uspešno opravljenem tečaju zdaj zraven Lorinega stoji na polici v predstobi.

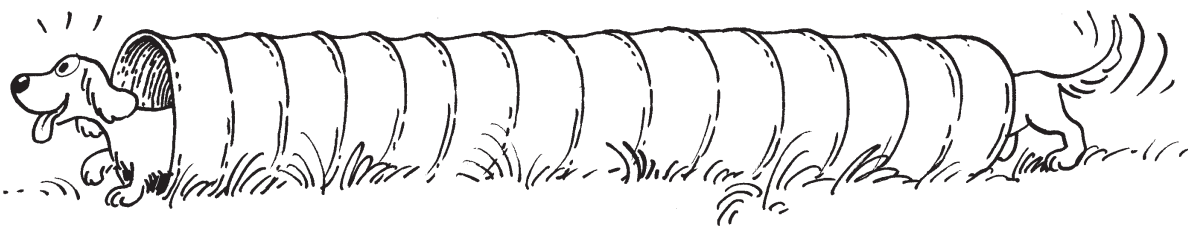
Ker pa je Majin najmanjši pes najbolj živahen in potrebuje veliko gibanja in ga je najboljšo kar ves čas s čim zaposliti, da se vsaj malo utruji, se je Maja odločila, da se spomladi vpišeta na tečaj agilityja. To je bilo nekaj novega za oba, saj tudi Maja ni poznala načina dela pri tej disciplini, ker še z nobenim kužkom do zdaj ni poskusila sodelovati.

Poligon za agility je čisto drugačen od poligona za poslušnost. Pri

učenju poslušnosti so dovolj šolski povodec in ovratnica, pes in vodnik. Tukaj pa je na ograjenem vadišču postavljenih vse polno rekvizitov. Obroč, skozi katerega mora kuža skočiti, tuneli, skozi katere teče, skakalnice, ki jih preskakuje, ozek in skoraj meter in pol visok most, preko katerega teče in se mora na koncu

pred odskokom s tačkami dotakniti označene cone, palisada, „gugalnica“, „slalom“ ... Ko gledaš kužke, ki že dlje časa trenirajo in znajo vsako oviro premagati pravilno, in njihove vodnike, ki hitro tečejo in se vrtijo po parkurju, kakor da bi plesali, se ti zdi zadeva zelo enostavna. Vendar ko obstaneta vodnik začetnik in razposajen kuža, ki nima pojma, kaj je treba delati, pred novo oviro, je vse skupaj zelo zahtevno in ogromno vaje, veselja in potrpljenja obeh je potrebno, da par na koncu lahko gre na tekmo.

Na začetnem tečaju agilityja se psi učijo, kako pravilno premagati najprej vsako oviro posebej, potem pa jih počasi povezujejo med seboj, saj je cilj pravilno in v čim hitrejšem času premagati določeno število ovir v pravilnem zaporedju. Vodniki pa se morajo naučiti, kako psa pravilno pripeljati preko ovire in kako se v čim krajšem času znajti na drugem koncu, da ga lahko tam pričakajo in vodijo naprej. Zaporedje ovir je namreč vedno drugačno, tako da se jih kuža ne more „naučiti na pamet“, ampak morajo slediti vodnikovim navodilom.

Maja in Lemmy še zdaleč nista med najboljšimi: Lemmyja sicer veseli preskočiti skakalnico, teči preko mosta ali skozi predor, vendar ne zato, da bi potem lahko premagoval naslednje ovire, temveč da bi čim prej lahko pobegnil h kakšnemu pasjemu prijateljčku ali, še bolje, k prijateljici! Maja pa ima zelo dosti težav z obračanjem med ovirami, vedno se kje zaplete in je mnogo prepočasna za svojega navihanega, poskočnega nadobudneža.

Pravzaprav pa nista šla na tečaj zato, da bi kdaj tekmovala ali celo zmagala na tekmi, temveč zato, da se naučita česa novega, se malce razgibata in predvsem, da se zabavata. In to jima vedno na novo, uro za uro, uspeva!

Tudi otroke iz Doma sta povabila, da kdaj, ko bodo imeli čas, pridejo na Kinološko društvo v času, ko imata trening, da si bodo lažje predstavljali, o čem jim Maja govori, ko pripoveduje o njihovih agilitaških podvigih.

